

Sygn. akt IXW 2960/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2014r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Beata Kalińska

Protokolant – sekr. sąd. Jolanta Jarmolowicz

w obecności oskarżyciela publ. nie stawił się – zawiadomiony wokandą

po rozpoznaniu w dniu 25/09/2014r., 20/10/2014r., sprawy

E. O.

c. M. i H. z domu K.

ur. (...) w P.

obwinionej o to, że:

wbrew ustawowemu obowiązkowi w dniu 31.01.2014r. w miejscowości O. przy ulicy (...) nie wskazała na żądanie uprawnionego organu Straży Miejskiej komu powierzyła pojazd marki F. o nr rej (...) do kierowania lub użytkowania w oznaczonym czasie tj. 23.07.2013r.

- tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 i 5 oraz art. 129b ust. 3 pkt. 7 (...)

ORZEKA

I. obwinioną **E. O.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 i 5 oraz art. 129b ust. 3 pkt. 7 PRD i za to z mocy art. 96 § 3 kw skazuje ją na **karę grzywny w wymiarze 300,- (trzysta) złotych;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinioną zryczałtowanymi kosztami postępowania i opłatą w łącznej kwocie 130 (sto trzydzieści) złotych.**

III.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniona E. O. mieszka w O. , jest z zawodu filologiem obecnie przebywa na urlopie wychowawczym. Mąż obwinionej prowadzi działalność gospodarczą , którego dochód wynosi około (...) . Mają na utrzymaniu 2 dzieci . Nie była uprzednio karana.

(d. dane osobopoznawcze k.39)

Straż Miejska w T. w dniu 23.07.2013r. o godz.17:19:27 na skrzyżowaniu z (...) z ul. (...), kierunek K. –W. ujawniła wykroczenie polegające na przekroczeniu prędkości o 47km/h, pojazdem m-ki F. o nr rej. (...), którego właścicielem jest obwiniona E. O. . Wezwaniem z dnia 13.01.2014r. obwiniona została wezwana do stawienia się w siedzibie Straży Miejskiej w T. w dniu 31.01.2014r. w godzinach 8:00-15:30 celem złożenia wyjaśnień w charakterze osoby, co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia wniosku o ukaranie z art. 96§3kw w zw. z art. 78ust.4i5 oraz art. 129b ust.3 pkt.7 Prawa o ruchu drogowym tj. wykroczenia polegającego na nie wskazaniu wbrew obowiązkowi na żądanie uprawnionego organu, komu powierzyła pojazd nr rej. (...) do kierowania lub używania w oznaczonym czasie tj. 23.07.2013r. Obwiniona pokwitowała odbiór wezwania osobiście w dniu 29.07.2013r. i w dniu 16 stycznia 2014r. Pomimo odebrania prawidłowo wezwania do stawienia się w siedzibie Straży Miejskiej w T. oraz pouczenia o możliwości nadesłania wyjaśnień na piśmie, obwiniona nie stawiała się oraz nie nadesłała stosownych wyjaśnień w sprawie wykroczenia drogowego, a tym, samym nie wskazała osoby kierującej pojazdem w dniu popełnienia wykroczenia, ignorując tę powinność.

Powyższe okoliczności stanowiły postawę do skierowanie przeciwko obwinionej sprawy do tutejszego sądu, jako obwinionej o popełni wykroczenia z art. 96§3kw.

(notatka urzędowa k.3, dowód wykroczenia k.4, pouczenia k.5,6, potwierdzenie odbioru k./7,9, świadectwo legalizacji ponownej prędkościomierza k.11)

Obwiniona złożyła sprzeciw od skazującego ją wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w(...) z dnia 8 sierpnia 2014. , powołując się na to, że nie była kierująca pojazdem w dniu 23.07.2014r. i, że pojazd tego dnia nie był przez nią użytkowany. Ponadto, że nie jest w stanie rozpoznać, kto tego dnia kierowała pojazdem Powołała się też na brak uprawnień Straży Miejskiej do prowadzenia czynności w przedmiotowej sprawie przez wskazanie, że może to czynić tylko organ Policji Przytoczyła orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z 12 marca 2014r. oraz powołała się na umorzenie postępowania przez Sąd Rejonowy w Grudziądzu z dnia 29 kwietnia 2014r, w sprawie o czyn z art. 96§3kw.

Obwiniona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu.

Na rozprawie złożyła w na piśmie tożsame co do istoty przesłanki, jak przy złożeniu sprzeciwu od wyroku nakazowego i wniosła o umorzenie postępowania lub uniewinnienie. Wyjaśniła, że nie jest w stanie podać, kto kierował pojazdem i określiła, że również mąż i szwagier korzystają z tego pojazdu. Nie rozpoznała osoby na zdjęciu mimo, że jest na nim wizerunek mężczyzny i nie wskazała kto kierował pojazdem.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionej, nie przyjął argumentacji przedstawionej na rozprawie i w pismach procesowych.

Analiza treści przepisów art. 78ust.4 oraz art. 129bust.1pkt.7 Ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz art. 96§3kw dają postawę do przyjęcia, że Straż Miejska miała uprawnienia do złożenia wniosku o ukaranie. Rozstrzygnęła o tym uchwała z dnia 30 września 2014r. w sprawie sygn., Akt. IKZO 16/14 podjęta przez Skład Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego mająca moc zasady prawnej, mocą której Sąd Najwyższy uznał, że Strażom gminnym przysługują uprawnienia do kierowania wniosków o ukaranie.

Zgodnie z treścią art. 78ust.4 Prawa o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu jest zobowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, a takim jest Straż Miejska w T. ,komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie, chyba, że pojazd ten został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

Obwiniona mimo odebrania pouczenia ze Straży Miejskiej w T. jak i wezwania i świadoma konsekwencji popełnienia wykroczenia z art. 96§3kw, mając możliwość wysłania wyjaśnień na piśmie bądź do przedstawienia osobiście wymaganej odpowiedzi nie uczyniła nic w tym zakresie, ignorując ten obowiązek. Dopiero na rozprawie, a wcześniej

już po podjęciu czynności wyjaśniających użyła stwierdzenia ,że nie pamięta kto kierował pojazdem , że nie ona była kierowca . Dodatkowo na rozprawie rozszerzyła krąg osób ,które mogły kierować , wskazując na męża i szwagra.

Nie wskazała , też , że pojazd został użyty bez jej wiedzy i zgody.

Wykroczenie z art. 96§3kw ma charakter formalny i do jego popełnienia wystarcza zachowanie sprawcy a obwinionej w sprawie naruszające obowiązek z art. 78ust. 4 Prawa o ruchu drogowym i zignorowania organu uprawnionego do uzyskania informacji żądanej w tej kwestii.

Obwiniona nie wywiązała się z nałożonego na nią obowiązku , późniejsze sugestie na odnoście ewentualnych osób ,które mogły kierować tym pojazdem , nie zmieniają sytuacji prawnej co do ustalonego faktu popełnienia przez nią wykroczenia . Z tych względów zeznawania świadków K. S. i A. O. nie wnoszą istotnych treści do sprawy . Natomiast z uwagi na możliwość porównania ich wizerunku z załączonym do akt zdjęciem sprawcy dają podstawę do stwierdzenia , że chociażby na tej podstawie obwiniona miała możliwość wskazać personalia mężczyzny , który jest na zdjęciu Tym bardziej , że do wykroczeń nie mając zastosowania przepisy o możliwości uchylecia się od odpowiedzi na pytanie jeżeli jej udzielenie mogłoby narazić osobę dla niej najbliższą na odpowiedzialność tylko za wykroczenie .

Mając powyższe na uwadze wina obwinionej nie budzi wątpliwości. Obwiniona E. O.. swoim zachowaniem wyczerpała znamiona wykroczenia określonego w art. 96 § 3 kw. Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 96 § 3 kw jest niewskazanie na żądanie uprawnionego organu wbrew obowiązkowi, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Niewskazanie polega na odmowie udzielenia informacji odnośnie osoby, której pojazd został przekazany. Za niewskazanie uznać należy zarówno odpowiedź negatywną jak i zupełne zaniechanie odpowiedzi.

Żądanie wskazania pochodzić winno od uprawnionego organu i Straże miejskie posiadają uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach dot. art. 96 § 3 kw, mogą zatem żądać od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie. Zgodnie z przytoczonym wyżej orzecznictwem Sądu Najwyższego straży miejskiej przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenie z art. 96 § 3 kw jeśli w zakresie swojego działania, w tym w trakcie prowadzonych czynności wyjaśniających ujawniły to wykroczenie i wystąpiły z wnioskiem o ukaranie

Przy wymiarze kary Sąd jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę fakt, iż obwiniona nie była w przeszłości karana. W świetle wskazanych wyżej okoliczności Sąd orzekł wobec obwinionej karę grzywny w wysokości 300 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionej i społecznej szkodliwości zarzucanego jej czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa. Ponadto uznał , że obwiniona bez ponoszenia szczególnego uszczerbku dla siebie i rodziny jest w stanie ponieść kosztą postępowania i opłatę w łącznej wysokości 130złotych.